

Опитомъ ил. сл. **Опитомывамъ** ил. дл. 1) привью, прививаю (*o растеніяхъ*); приручу, приручаю (*o животныхъ*): Още може да ся прѣсаждатъ на пижмъ и опитомывать дывокулки круши яблыки, череши и др. т. Л. Д. 1870 р. 183. Тѣзи овощіе съ опитомены съ многъ трудъ *ib.* 1873 р. 167. Неопитомены животны. *ib.* 1871 р. 25. 2) смягчаю, цивилизую, облагораживаю: Опитомете тѣзи дива земя (*défrichez cette terre sauvage*)—Опитомете дивыть сърца (*adoucissez leurs coeurs farouches*). Т. 30. **Опитомыване** с. с. прививка, прирученіе. **Бог.**

Опішж ил. ев. **Опис(у)вамъ** ил. дл. 1) опишу, описываю: Тя описуваше отъ главъ до пята Самуила. Р. 15. „Тій съ били храбри юнацы, Тѣхнаа дѣла страни' уписевътъ!“ Гп. 120. 2) украшу, украшаю: Хурки съ разновиднъ и строить ся отъ млады овчари обычно, кои гы давътъ даръ на свои любовницы и родинны къту гы опишуть съ разны рѣбенъ и напарыть съ краскы отъ былки. Пк. 83.

Опиянамъ (*Mak.*) ил. св. опьяню: Тукъ имъ тури вино и ракія, За да ми 'и 'си-те опянить,—и да 'и загубить. М. 181. **Опиянамъ** се опьяню: Ми точила Митра колку що сакале. И Татаре тога ми с' опилили. М. 75. „Оти кога да съ опіянишъ, Ти не знаишъ тога що да чинишъ“. М. 84. р. 122.

Опіж ил. св. **Опивамъ** ил. дл. напою (*спиртными напитками*): Твойто татко го опиле, Го излагале, те св'ршиле, Дипъ на лошо те запустиле, За тоа грничаско копиле! В. 363. Превъсходно опивающе питье. Л. Д. 1875 р. 94. **Опіж** са **Опивамъ** са напьюсь, напиваюсь пьянымъ: Ако ся опий млад Стоян Турчин Калинка ша земе, Ако ся опий Турчина Стоян коня му ша земе. Д. 41, 6—9. Що си п'я три дни и три ноке, Въ три дни никой одъ нимъ не съ опи. М. р. 148. Кога выкнатъ всячки піянъ си, и да не си ѡѣшь ся опіешь. Ч. 170. Кой-то не ціє, той ся и не опина. Ч. 174. Я дай ми, мале, ракія, Да пія да се іопія, По момини ядови По момини дердови. Та пія си опї. В. 65.—Дѣте и дѣвойка отъ малко ся опивать, т. е. разболявать. Л. Д. 1869 р. 116. **Опиване** с. с. опьяненіе: Захваща ся да ся піе побече винце до опіваніе. Ч. 89.

Оплавихъ ил. св. окуну въ водѣ: Отивать на рѣкѣ-тѣ, надробѣть хлѣбъ на единъ бухалкѣ, взима мома-та бухалкѣ-тѣ и хвърли хлѣбътъ въ рѣкѣ-тѣ, оплави въ водѣ-тѣ бухалкѣ-тѣ. Ч. 35.—**дрѣхи**, споло-щу бѣлье.

Оплакнij ил. св. **Оплакнувамъ** ил. дл. вышолощу, полощу (бѣлье). Ч. и **Бог.**

Оплак(у)вачъ с. м. **Оплак(у)вачка** с. ж. плакальщикъ,—щица. **Бог.**